ARREST VAN HET HOF (Eerste kamer)
21 januari 1987 *

In zaak 204/85,

V. Stroghili, wonende te Bertrange (Groothertogdom Luxemburg), bijgestaan en vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij N. Decker, advocaat aldaar, 16, avenue Marie-Thérèse,

verzoekster,

tegen

Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar secretaris J.-A. Stoll als gemachtigde, en M. Becker, als medegemachtigde, bijgestaan door L. Defalque, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter zetel van de Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen, 29, rue Aldringen,

verweerster,

ondersteund door

A. Vlachou, vertegenwoordigd door V. Biel, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg te diens kantore, 18 A, rue des Glacis,

interveniënte,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van 26 november 1984 van de voor personeelszaken verantwoordelijke secretaris van de Rekenkamer, tot benoeming in vaste dienst van A. Vlachou, ambtenaar op proef in de rang LA 6 en tewerkgesteld in de „sector president",

wijst

* Procestaal: Frans.

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste kamer),

samengesteld als volgt: F. Schockweiler, kamerpresident, G. Bosco en R. Joliet, rechters,

advocaat-generaal: C. O. Lenz
griffier: J. A. Pompe, adjunct-griffier

gezien het rapport ter terechtzitting en ten vervolge op de mondelinge behandeling op 8 oktober 1986,

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 23 oktober 1986,

het navolgende

Arrest

1 Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het Hof op 3 juli 1985, heeft V. Stroghili, op dat moment ambtenaar in de rang LA 7 van de Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen, beroep ingesteld tot nietigverklaring van het besluit van 26 november 1984 van de secretaris van de Rekenkamer tot aanstelling in vaste dienst van A. Vlachou, ambtenaar op proef in de rang LA 6, tewerkgesteld in de „sector president".

2 Voor de feiten, het procesverloop en de conclusies, middelen en argumenten van partijen wordt verwezen naar het rapport ter terechtzitting. Deze elementen van het dossier worden hierna slechts weergegeven voor zover dat noodzakelijk is voor de redenering van het Hof.

3 Verzoekster stelt dat het besluit om Vlachou in vaste dienst aan te stellen, in strijd is met de artikelen 27 en 34 Ambtenarenstatuut, doordat het is genomen hoewel vaststond dat Vlachou niet had doen blijken van voldoende kwaliteiten voor aanstelling in vaste dienst, en dat het misbruik van bevoegdheid oplevert, doordat het voorbijgaat aan het belang van de dienst.

4 De Rekenkamer, verweerster, die in haar conclusies door Vlachou wordt ondersteund, betwist in de eerste plaats de ontvankelijkheid van het beroep, onder meer op grond dat verzoekster geen enkele haar persoonlijk betreffende grief aanvoert en haar vordering niet kan baseren op een werkelijk, reeds bestaand en voldoende gekwalificeerd procesbelang.

5 Verzoekster repliceert dat haar belang bij een beroep tegen het besluit tot aanstelling van Vlachou voortvloeit uit:

a) haar belang als ambtenaar om ervoor te zorgen, dat de instellingen beschikken over bekwame ambtenaren van goed gedrag;

b) haar belang bij een goede werking van de Griekse vertaalafdeling en een goede werksfeer, die niet wordt verstoord door de aanwezigheid van iemand die niet de voor haar werkzaamheden vereiste kwaliteiten en deskundigheid bezit;

c) haar belang bij het behoud van haar promotiekansen naar een LA 6-post — te beoordelen op de datum van instelling van haar beroep —, en haar belang om bij een eventueel vergelijkend onderzoek voor een post van de loopbaan LA 5/LA 4, niet geconfronteerd te worden met de „onrechtmatige mededinging" van Vlachou.

6 Naar aanleiding van de door de Rekenkamer opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid moet worden onderzocht, of het beroep al dan niet voldoet aan de in het Statuut gestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden. Dienaangaande zij eraan herinnerd, dat ingevolge artikel 91, lid 1, van het Statuut alleen beroep kan worden ingesteld tegen bezwarende besluiten, en dat volgens vaste rechtspraak van het Hof als bezwarende besluiten enkel zijn te beschouwen besluiten die de rechtspositie van de belanghebbenden onmiddellijk en rechtstreeks aantasten (arresten van 1 juli 1964, zaak 26/63, Pistoj, Jurispr. 1964, blz. 703, en 1 februari 1979, Deshormes, Jurispr. 1979, blz. 189).

7 De door verzoekster aangevoerde omstandigheden zijn in geen enkel opzicht van dien aard, dat de benoeming in vaste dienst van Vlachou als een verzoekster bezwarend besluit zou kunnen worden beschouwd.

8 De sub a en b vermelde belangen zijn immers geen belangen van individuele ambtenaren of personeelsleden, doch belangen van de administratie, die verantwoordelijk is voor de organisatie en de goede werking van haar diensten.

9 Volgens de rechtspraak van het Hof kunnen dergelijke belangen, omdat het daarbij niet gaat om een aantasting van de rechtssituatie van degene die zich erop beroept, geen grond opleveren voor de ontvankelijkheid van een beroep, aangezien een ambtenaar of personeelslid „niet bevoegd is om in het belang van de wet of van de instellingen in rechte op te treden, en tot staving van een beroep tot nietigverklaring van een benoeming slechts hem persoonlijk betreffende grieven kan aanvoeren" (arrest van 30 juni 1983, zaak 85/82, Schloh, Jurispr. 1983, blz. 2105).

10 Wat het belang sub c betreft, kan de aanstelling in vaste dienst van Vlachou evenmin als een verzoekster bezwarende handeling worden aangemerkt, aangezien deze niet had deelgenomen aan het vergelijkend onderzoek op grond waarvan Vlachou tot ambtenaar op proef is aangesteld, en zij op de dag waarop Vlachou in vaste dienst in de rang LA 6 werd aangesteld, evenmin voor bevordering naar die rang in aanmerking kwam.

11 Het belang van verzoekster, om door de aanstelling van Vlachou in vaste dienst haar kansen op bevordering naar de rang LA 6 niet verminderd te zien en om te worden gevrijwaard tegen onrechtmatige mededinging van A. Vlachou bij eventuele vergelijkende onderzoeken voor posten in de loopbaan LA 5/LA 4 bij de Rekenkamer, is in feite een toekomstig en hypothetisch belang, dat als zodanig niet voldoet aan de in 'sHofs rechtspraak uitdrukkelijk gestelde vereisten.

12 Gelet op een en ander, moet het beroep wegens het ontbreken van een verzoekster bezwarend besluit niet-ontvankelijk worden verklaard.

Kosten

13 Volgens artikel 70 van het Reglement voor de procesvoering blijven de kosten door de instellingen ter zake van beroepen van personeelsleden der Gemeenschap-

pen gemaakt, te hunnen laste, onverminderd het bepaalde in artikel 69, paragraaf 3, tweede alinea. Naar luid van deze bepaling kan het Hof een partij veroordelen tot vergoeding van de door haar toedoen aan de wederpartij opgekomen kosten, die naar 's Hofs oordeel nodeloos of vexatoir zijn veroorzaakt.

14 De Rekenkamer heeft het Hof uitdrukkelijk verzocht verzoekster te verwijzen in de kosten van het geding, op grond dat zij het beroep heeft ingesteld ofschoon verweerster haar bij herhaling schriftelijk en mondeling had gewezen op de feitelijke en rechtssituatie, op grond waarvan haar beroep moest worden geacht kennelijk niet-ontvankelijk te zijn.

15 Nu verzoekster toch beroep heeft ingesteld, ofschoon zij, gelet op het Statuut en op de vaste rechtspraak van het Hof, gemakkelijk kon voorzien dat het niet-ontvankelijk zou worden verklaard, zijn er termen aanwezig om haar te veroordelen tot vergoeding van de aan verweerster opgekomen kosten.

16 Aangezien verzoekster in het ongelijk is gesteld, dient zij eveneens te worden verwezen in de kosten van interveniënte.

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste kamer),

rechtdoende:

1) **Verklaart het beroep niet-ontvankelijk.**

2) **Veroordeelt verzoekster tot vergoeding van de door verweerster en door interveniënte gemaakte kosten.**

Schockweiler Bosco Joliet

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 21 januari 1987.

De griffier

P. Heim

De president van de Eerste kamer

F. Schockweiler